

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 28 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif — Luksemburg) — Brahim Samba Diouf przeciwko Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration

(Sprawa C-69/10) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 2005/85/WE — Minimalne normy dotyczące procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich — Pojęcie decyzji podjętej w sprawie wniosku o udzielenie azylu w rozumieniu art. 39 tej dyrektywy — Wniosek obywatela państwa trzeciego mający na celu uzyskanie statusu uchodźcy — Brak podstaw uzasadniających udzielenie ochrony międzynarodowej — Oddalenie wniosku w ramach procedury przyspieszonej — Brak środka odwoławczego od decyzji o zastosowaniu do wniosku procedury przyspieszonej — Prawo do skutecznej kontroli sądowej)

(2011/C 298/08)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal administratif

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Brahim Samba Diouf

Strona pozwana: Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal administratif — (Luksemburg) — Wykładnia art. 39 dyrektywy Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich (Dz.U. L 326, s. 13) — Wniosek obywatela państwa trzeciego, przebywającego nielegalnie na terytorium krajowym, o przyznanie mu statusu uchodźcy — Oddalenie tego wniosku w ramach krajowej procedury przyspieszonej w sytuacji braku względów uzasadniających przyznanie ochrony międzynarodowej — Zgodność z prawem wspólnotowym uregulowania krajowego wykluczającego wszelkie środki odwoławcze od decyzji o rozpatrzeniu wniosku w ramach procedury przyspieszonej — Prawo do skutecznej kontroli sądowej

Sentencja

Artykuł 39 dyrektywy Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich i zasadę skutecznej ochrony sądowej należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu przed sądem krajowym, na mocy którego nie może zostać wniesiony żaden samodzielny środek odwoławczy od decyzji właściwego organu krajowego o rozpatrzeniu wniosku o udzielenie azylu w ramach procedury przyspieszonej, o ile powody, które skłoniły organ ten do rozpatrzenia zasadności wspomnianego wniosku w ramach takiej procedury, mogą być skutecznie poddane kontroli

sądowej w ramach skargi, której przedmiotem może być ostateczna decyzja oddalająca, czego ocena należy do sądu krajowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 100 z 17.4.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 28 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom — Zjednoczone Królestwo) — Office of Communications przeciwko The Information Commissioner

(Sprawa C-71/10 P) ⁽¹⁾

(Publiczny dostęp do informacji dotyczących środowiska — Dyrektywa 2003/4/WE — Artykuł 4 — Wyjątki od prawa dostępu — Wniosek o udzielenie dostępu wymagający rozwiązania szeregu interesów chronionych przez art. 4 ust. 2 wskazanej dyrektywy)

(2011/C 298/09)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Supreme Court of the United Kingdom

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Office of Communications

Strona pozwana: The Information Commissioner

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Supreme Court of the United Kingdom — Wykładnia art. 4 ust. 2 lit. b) i e) dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz.U. L 41, s. 26) — Wyjątki od prawa dostępu — Wniosek o udzielenie dostępu dotyczący kilku interesów chronionych w art. 4 ust. 2 dyrektywy, gdy naruszenie każdego z interesów nie wystarcza samo w sobie do uzasadnienia odmowy dostępu

Sentencja

Artykuł 4 ust. 2 dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji gdy organ władzy publicznej znajduje się w posiadaniu informacji o środowisku lub gdy takie informacje są dla niego przeznaczone, może on — w ramach porównywania publicznego interesu ujawnienia informacji z interesem dyktującym odmowę ich udostępnienia w celu oceny wniosku zmierzającego do udostępnienia takich informacji osobie fizycznej lub prawnej — uwzględnić kumulatywnie kilka przyczyn odmowy wskazanych w tym przepisie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 113 z 1.5.2010.